

Ludslavický
KOHOUTEK

ŘÍJEN 2024

Ženy Ludslavice

PODZIMNÍ STRAŠIDELNÁ PÁRTY

27. říjen 2024

LAMPIONOVÝ PRŮVOD

sraz v 17:00 hod. u OÚ

STRAŠIDELNÁ PÁRTY

po průvodu dětská diskotéka
na sportovním areále

(malování na obličej, občerstvení zajištěno,
fotokoutek)

Tematické kostýmy vítány!
Odměna pro každého zúčastněného :)

M
Ů
Ž
E
T
E

S
E

T
Ě
Š
I
T

Ženy Ludslavice zvou na:

KOŠT

9. listopad 2024

16:00hod.

Sportovním areál Ludslavice

Vstup:

jeden vzorek - 50kč,

dva vzorky - 100kč

bez vzorku - degustace 200kč

DOMÁCÍCH LIKÉRŮ

0,5 l množství likéru

Vzorky prosím noste
od 15:00hod.

SLANÉHO PEČIVA

30 degustačních porcí

Obsah:

Užitečné informace	2-3
Slovo starosty obce	4-6
Společenská kronika	7-8
Školství	9-11
Spolky	12-18
Kulturní, zájmové a společenské akce	19-28
Ludslávek	29-37
Příběhy	38
Zábava	39

Zbývající akce obce Ludslavice pro rok 2024

Ludslavice

Rijec

19.10.
27.10.

ZVĚŘINOVÉ HODY
LAMPIONOVÝ PRŮVOD - PODZIMNÍ STRAŠIDELNÁ PÁRTY

listopad

2.11.
9.11.
30.11.

HLAVNÍ HON
KOŠT DOMÁCÍCH LIKÉRŮ A SLANÉHO PEČIVA
ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMKU

Prosinec

23.12.
26.12.

ZPÍVÁNÍ KOLED U BETLÉMA
ŠTĚPÁNSKÁ VYCHÁZKA

Vážení občané Ludslavic,

věřím, že si vychutnáváte nejbarevnější dny v roce a zároveň se Vám vyhýbají podzimní nachlazení, kterých je všude plno. Podzim je v plném proudu a než se nadějeme, bude nám klepat na dveře advent.

Musím vzpomenout na vydatné deště, které nejen nás, ale celou republiku zasáhla začátkem září. Již začátkem druhého týdne v září, nás veškeré sdělovací prostředky varovali, že se na naši republiku valí velké srážky a že hrozí srážka dvou frontálních systémů nad našim územím. Se vzpomínkou na náhlý přívalový déšť, který se nad naší obcí prohnal před letními prázdninami, jsme se připravovali na možnou situaci, kdy by mohla voda ohrožovat obydlí v naší obci. Jednotka sboru dobrovolných hasičů Ludslavice si připravovala veškerou techniku, aby byla schopná ihned vyrazit. Během středy 11. 9. jsme se dohodli, že od čtvrtěčního rána začneme plnit pytle pískem, aby si mohli občané zabezpečit obydlí v rizikových lokalitách. Pytle jsme umístili i na riziková místa za školu. Během čtvrtěčního dne jsme napytlovali 16 tun písku. Ruku k dílu přiložili občané, zastupitelé i zaměstnanci obce. Všem těmto dobrovolníkům patří velké díky.

Věřili jsme, že jsme dobře připraveni a čekali jsme co přinesou následující dny. Během pátku a soboty jsme situaci ve spolupráci s hasiči monitorovali a věřili jsme, že nejčernější scénáře nenastanou. V neděli nad ránem se začala plnit příkopa za školou a tak hasiči z preventivních důvodů vodu odčerpávali a situace se uklidnila. Horší situace byla na Ludslávce, která se vylila do zahrad od Šálku až po nové rodinné domy Kojeckých. Jednotka hasičů se přemístila do této lokality a během celého dopoledne vodu odčerpávala. Bylo štěstí v neštěstí, že byly zatopeny převážně zahrady, sklepy a voda se nedostala do obytných ploch. Pochvalu zaslouží naše jednotka dobrovolných hasičů, která fungovala během deštivých dnů na výbornou a v následujících dnech odčerpávala vodu ze zasažených lokalit. Doubrava Zahnašovice dodala pytle a technikou zabezpečila bezpečný průtok vody, která se valila po cestě z Věráku směrem do školní ulice. Byly proto podél příkopy, vedoucí z Věráku kolem areálu, vybagrovány dráhy, které tekoucí vodu svedly do příkopy a tím se zabránilo jejímu pokračování do školní ulice.

FOTODOKUMENTACE POVODNĚ

Od neveselých situací přejdeme raději k těm veselejším, v úterý 17. 9. jsme uspořádali posezení s dříve narozenými na sportovním areálu. Jsem moc rád, že účast byl hojná a posezení u dobrého jídla, pití a hudby, bylo velmi příjemné.

Poslední zářijový víkend proběhly u nás v obci Svatováclavské hody. Celým dnem nás provázel dechový orchestr Hanačka, který nám hrál do kroku při průvodu ke kostelu, zahrál i na mši svaté, doprovodil průvod krojovaných i nekrojovaných na sportovní areál kde pokračoval až do večerních hodin. Hodové odpoledne nám zpestřily děti z MŠ a ZŠ Ludslavice se svou sletovou skladbou „Mravenci“, fotbalisté odehráli svá hodová utkání a ženy přichystaly bohatou tombolu. Ačkoliv počasí nebylo optimální, věřím, že jsme se všichni dobře bavili.

Bývá zvykem, že říjen a listopad bývá v Ludslavicích plný akcí a tento rok to nebude jiné, doufám, že se uvidíme na lampionovém průvodu, hlavním honu nebo koštu domácích likérů či slaného pečiva.

Jak jsem již zmiňoval v úvodu, než se nadějeme, máme tu advent, který zahájíme rozsvícením vánočního stromečku u obecního úřadu v sobotu 30. listopadu.

Váš starosta
Lukáš Rafaja

Smuteční oznámení

3. října 2024
zemřela, ve věku 93 let,
paní Ludmila Konečná

Pozůstalým přeje obec Ludslavice upřímnou soustrast!

Jubilanti

říjen 2024 - prosinec 2024

ŘÍJEN

Pospíšil Josef 70 let
Sotolářová Věra 55 let

LISTOPAD

Snopková Jitka 70 let
Pospíšil Martin 50 let
Gajová Ludmila 80 let
Matušková Miroslava 98 let
Vavříková Božena 88 let

PROSINEC

Malošíková Marcela 60 let
Kürschner Vladimír 55 let
Chovaneček Jaroslav 70 let
Snopková Vlasta 88 let
Konečná Alena 55 let
Kořínková Jarmila 60 let

*Všem oslavencům přeje obec Ludslavice spoustu zdraví
a do života jen to nejlepší!*

Svatba

V sobotu 5. října 2024, si na Sportovním areálu v Ludslavicích řekli své „ANO“ slečna Simona Směliková a pan Jiří Sigmund z Ludslavic. Novomanželům přejeme do společného života hodně štěstí a lásky!

Mateřská školka

Začátek školního roku je vždy významnou událostí nejen pro děti, ale i pro jejich rodiče a také všechny zaměstnance mateřské školy. Po letních prázdninách se mateřská škola opět probouzí k životu naplněná smíchem, zvědavostí a novými výzvami.

Vzdělávání v mateřské škole je pro některé děti prvním setkáním s kolektivem, novými kamarády a učitelkami, což může být vzrušující i s obavami přijímané zároveň. Rodiče často prožívají smíšené pocity – radost z toho, že jejich dítě začíná další důležitou etapu svého života, ale také obavy z toho, jak se malí školkáčci přizpůsobí novému prostředí. Učitelky v mateřské škole věnují začátku školního roku zvláštní pozornost. Je důležité, aby děti cítily bezpečí, podporu a jistotu, což jim pomůže snadněji se adaptovat. Na úvodní dny školního roku jsou často připravovány adaptační aktivity, které mají za cíl zaujmout děti, seznámit je s prostředím školky a navázat nová přátelství. Pro nové děti je tento čas klíčový, protože jim umožňuje pozvolna se sžít s kolektivem a režimem školky. Komunikace mezi učitelkami a rodiči je v této fázi rovněž velmi důležitá. Rodiče mohou sdílet své obavy a dotazy, zatímco učitelky mohou poskytnout rady, jak dětem usnadnit přechod do nového prostředí. Spolupráce je základem toho, aby si děti na školku rychle zvykly a cítily se v ní co nejpříjemněji.

Ve školním roce 2024/2025 se vzdělává ve dvou třídách mateřské školy 43 dětí, ve třídě Broučci 22 dětí ve věku 2,5-4 roky, ve třídě Berušky 21 dětí ve věku 4-6 let. Povinné předškolní vzdělávání plní 20 dětí. Nad rámec běžné vzdělávací nabídky jsou dětem v mateřské škole nabízeny nadstandardní aktivity, a to hra na sopránovou zobcovou flétnu, výuka anglického jazyka, taneční hry, předškoláček, předplavecký výcvik a logopedie.

Také v tomto školním roce se děti mohou těšit na řadu zajímavých akcí, projektů, programů, výletů, činností a aktivit, které obohatí předškolní vzdělávání. První týden v září jsme s dětmi ze třídy Berušky využili krásného slunného počasí a vyrazili jsme společně na turistickou a poznávací vycházku do nedaleké obce Míškovice, kterou jsme spojili s návštěvou mateřské školy a společným hraním s novými kamarády.

Malá technická univerzita si pro děti plní povinné vzdělávání připravila vzdělávací program Stavitel města, v rámci kterého se děti učily základům kartografie, poznávaly jednotlivé druhy map, seznamovaly se s důležitými stavbami města, stavěly model města a učily se překreslit jednotlivé městské stavby do mapy. V druhé polovině měsíce září se ve třídě Berušky uskutečnil Den zubní prevence s dentální hygieničkou. Děti se hravou formou seznamovaly s důležitostí péče o své zuby, učily se správným návykům v oblasti ústní hygieny, které jsou klíčové pro zdravý vývoj dětského chrupu. Děti se dozvěděly, jak správně pečovat o zuby, proč je to důležité, a jak může správná hygiena ovlivnit jejich zdraví i pohodu. Do mateřské školy zavítal společně s panem starostou Lukášem Rafajou a paní místostarostkou Zuzanou Kozáčkovou skřítek Ludslávek a podělil se s dětmi o svůj zážitek s nepořádnými lidmi, motivoval děti k péči o životní prostředí a zdůraznil potřebu i prospěšnost třídění odpadu. V závěru měsíce září navštívilo mateřskou školu Maňáskové divadlo Šikulka, na které přijali pozvání také žáci prvního ročníku základní školy. V průběhu měsíce září jsme secvičovali společně s prvňáčky sletovou skladbu Mravenci, která byla součástí nedělního odpoledního programu Svatováclavských hodů.

Přejeme všem dětem, aby se v naší mateřské škole cítily šťastně a spokojeně. Těšíme se na společné chvíle plné učení, zábavy a dobrodružství. Ať je pro děti každý den strávený v mateřské škole plný her, objevování, smíchu a nezapomenutelných zážitků.

Martina Nesrstová
ředitelka mateřské školy

Základní škola

Zpátky do lavic

Prodloužené prázdniny utekly jako voda a my stojíme na prahu nového školního roku 2024/2025.

V průběhu letních prázdnin započala v prostorách Základní školy Ludslavice kompletní rekonstrukce, která bude probíhat ještě několik následujících měsíců. Počátek nového školního roku byl proto tentokrát netradiční a výuka nejenže začala s malým zpožděním v pondělí 9. září, ale také probíhá v náhradních prostorách Obecního úřadu Ludslavice. Pevně věřím, že výuka v náhradních prostorách neovlivní pozitivní atmosféru počátku nového školního roku a všichni se budeme těšit na návrat do nově zrekonstruovaných prostor základní školy. V tomto školním roce nastoupilo školní docházku 55 žáků, z nichž většina už ví, co školní výuka obnáší. Významný životní krok však čekal na 12 prvňáčků, kteří práh základní školy překročili poprvé. V pondělí 9. září se sešli malí školáci se svými rodiči na slavnostním zahájení v prostorách Obecního úřadu Ludslavice, kde pan starosta, paní místostarostka, paní ředitelka a paní učitelka přivítali malé školáky, pro které byl tento den plný očekávání a nových zážitků. Všichni malí školáci byli pasováni na „školáka“ či „školačku“ a získali odměnu v podobě krásných upomínkových předmětů, které jim budou tento slavnostní okamžik připomínat.

Slavnostní uvítání pokračovalo v náhradních prostorách základní školy, kde se malí školáci poprvé usadili do školních lavic. Pro prvňáčky byly připraveny krátké aktivity, při nichž měli možnost získat svoji první jedničku. Ta sice nebyla opravdová, ale o to více jim snad chutnala. Bylo milé pozorovat rodiče, jak s úsměvem sledovali své děti, které svůj první den ve škole statečně zvládly.

Absolvovali jsme školní výlet do Zbrašovských a Aragonitových jeskyní v Teplicích nad Bečvou, kde jsme navštívili také Hranickou propast. Na výlet jsme se všichni nesmírně těšili a dovolím si mluvit za všechny zúčastněné, že jsme si jej i náramně užili. O týden později jsme měli, společně s dětmi a jejich rodiči, vyrazit na pěší výšlap do Kurovického lomu. Bohužel nám počasí nepřálo a výšlap se tak nemohl uskutečnit. Protože byl o tuto aktivitu velký zájem, zvažujeme možné náhradní termíny.

Jak prvňáčkům, tak žákům vyšších ročníků bych přála, aby pro ně naše základní škola byla školou, ve které je na co se těšit. Připravili jsme rozmanitou nabídku odpoledních kroužků, projektové dny, výlety, exkurze, znalostní i sportovní soutěže, kulturní programy a další aktivity, které budou jistě příjemným zpestřením běžného vyučování. Rádi bychom také navázali na osvědčené aktivity ve formě netradičních výletů a společných setkání s rodiči.

Nechejme se překvapit, jaké zajímavé aktivity nás v letošním školním roce čekají...

Úspěšné vykročení do nového školního roku dětem, rodičům i všem zaměstnancům školy přeje

TJ Ludslavice

Podzimní počínání fotbalistů z Ludslavic

Podzimní část fotbalové sezóny je v plném proudu a doufáme, že u mužstva mužů se blížká na lepší časy. Po minulé neúspěšné sezóně došlo na obměnu kádrů našeho „A“ týmu. Do Bystřice pod Hostýnem odešel Pepa Vlkolenszki, působení v našem klubu ukončil gólman Radim Kulhánek.

Věděli jsme, že kádr je potřeba doplnit a myslím, že jsme ho doplnili kvalitně. Z Kvasic se nám vrátil Michal Koplík a společně s ním přišli Honza Bartoník, Dominik Večeřa a Honza Vajdák. Fotbalovou kariéru obnovil Vašek Daněk a jako „posilu“ musíme brát fakt, že na post brankáře se vrátil Honza Mňaček.

Již od začátku přípravy bylo cítit, že chlupci chtějí odčinit katastrofické jaro minulé sezóny a vrátit kredit ludslavské kopané.

Ve všech zatím odehraných zápasech jsme odvedli kvalitní týmové výkony, mrzí nás prohra v Mískovicích, kde jsme padli 2:1, ale minimálně bod jsme si odvést zasloužili. Za zmínku stojí i domácí remíza 2:2 s jedním z nejlepších týmů soutěže z Lutopce. Velkou facku jsme obdrželi v zápase v Ratajích. S tímto týmem se nám dlouhodobě nedaří, tým Rataj je složený ze sice starších hráčů, avšak z velmi zkušených a fotbalově na vysoké úrovni. Už když jsme do Rataj jeli, tak u cedule Kroměříž jsme prohrávali 3:0 a konečný výsledek 9:0 je zdvižený prst.. Je potřeba se z tohoto zápasu ponaučit a co nejrychleji zapomenou, a hlavně napravit si reputaci.

Jak je již tradicí, na hody nás čekal derby zápas se Zahnašovicemi. Do tohoto utkání jsme šli s velkým odhodláním a touhou na hody doma vyhrát. Před slušnou diváckou kulisou jsme šli v 8. minutě do vedení, v tuto chvíli jsme byli lepším týmem, ale jako blesk z čistého nebe přišlo vyrovnání z kopačky Ondřeje Janalíka. Tímto výsledkem skončil první poločas. Druhá půle již mnoho fotbalové krásy nenabídla, spíše to byl boj s pár náznaky šancí. Konečný výsledek 1:1 a dělba bodů je spravedlivá pro oba týmy.

Do konce podzimu nás ještě čeká pár utkání, ze kterých body do tabulky vydolujeme a budeme se pohybovat v klidném středu tabulky.

Jsem moc rád, že součástí týmu mužů jsou snaživí mládežníci Denis Petrov a Kuba Sklenář. Kuba je ve svých 17ti letech nedílnou součástí týmu a svým zápalem, snahou a tréninkovou morálkou může jít příkladem ostatním hráčům, věřím, že se bude stále zlepšovat a za pár let bude tahounem kopané v Ludslavicích, Šaňa by měl velkou radost....

Hráči starší přípravky procházejí v podzimní části sezóny křest ohněm, po minulé sezóně, kdy se stali přeborníkem okresu v mladších přípravkách, se posunuli o kategorii výše a potkávají se s týmy, které mají ve svém kádru o rok starší hráče. V kategorii starších přípravek mohou hrát hráči ročník narození 2014 a mladší. Náš tým je složený z převážně hráčů rok narození 2015 a rozdíl jednoho roku je znát. Z dosavadně odehraných zápasů jsme dokázali vyhrát pouze jednou, a to s týmem z Prusinovic. Vyrovnané utkání jsme odehráli s Loukovem, které jsme prohráli 10:11 a stejným výsledkem jsme padli i na hody, kdy jsme po velkém boji prohráli se Slavkovem pod Hostýnem. V rámci okresního přeboru starších přípravek skupiny A, jsme se potkali ještě s Holešovem a Chvalčovem. Tyto dva týmy jsou výkonnostně na velmi dobré úrovni a s oběma jsme své zápasy prohráli. Přesto, že máme pouze jednu výhru, je nutné poznamenat, že náš tým v žádném zápase vyloženě nepropadl a v bojovnosti, v týmovém pojetí některé týmy převyšoval.

Fotbalová školička pod vedením Míry Gaji a Martiny Bučkové trénuje jednou týdně a na dětech je vidět velký zápal. Momentálně nehrají žádnou soutěž, a tak jsme jim domluvili přátelské utkání s týmem z Rackové. Děti se na zápas velmi těšily, měl jsem trochu obavu jak zápas dopadne, protože pro převážnou část, to byl vůbec první zápas v životě. Má obava byla zbytečná, na konci utkání svítil výsledek 18:3, což nikdo úplně nečekal. Výsledek je krásný, ale zápas nám ukázal daleko důležitější poznatek, a to že nám ve fotbalové školičce rostou další velmi šikovné děti.

Ženy Ludslavice

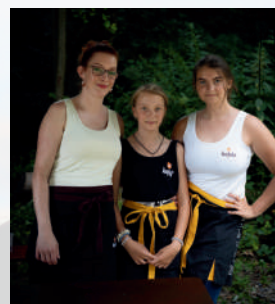
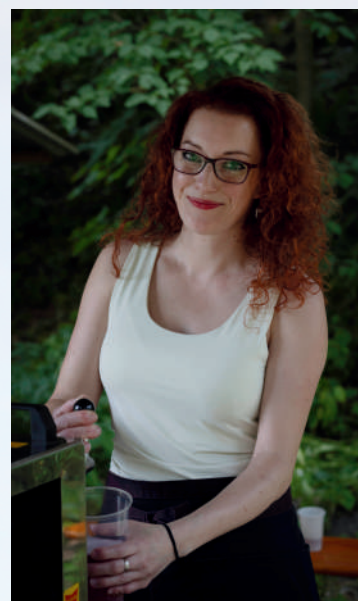
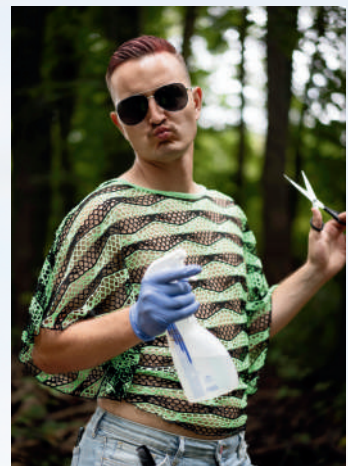

Léto uteklo jako voda, kterou jsme si mohli vychutnat plnými doušky do posledního prázdninového dne. Doufám, že jste si všichni užili léto dle svých představ a načerpali jste potřebnou energii na sychravé podzimní dny.

Ráda bych se touto cestou vrátila k velmi podařené akci - „ZKUS SI V LESE PROFESE“, která se uskutečnila 20. července ve Věráku a jeho okolí. Trasu, která vedla polem i lesem, obsadili zástupci 12 povolání, která si mohly děti vyzkoušet. Hned na samotném začátku si vystály frontu na poště, aby mohly vyplnit pohled, který poté vhodily do skryté poštovní schránky v průběhu trasy. Na druhém stanovišti si procvičily jemnou motoriku při zašívání kočiček, alá jehelníčků. Na třetím stanovišti na ně čekala paní Radka s Nedoklubkem, kde si děti zkusily přebalit malé miminko, nebo mu mohly píchnout injekci. Na dalším stanovišti si u pekařů upletly vánočku. Páté stanoviště potěšilo malé zemědělce, kteří buď nahazovali slámu na vlečku, nebo převáželi traktorem obilí do chlívku prasátkům.

Šesté stanoviště přichystalo skutečnou záchrannou akci v podobě hašení hořícího domečku. Následovala návštěva autodílny, kde si děti vyzkoušely vyměnit pneumatiku a poznávaly nářadí. V improvizované chemické laboratoři se vyřádili všichni malí chemikové při pokusech. Deváté stanoviště přivítalo malé návštěvníky v kadeřnickém salonu, kde si děvčata vyzkoušela zaplést copánky, ale mohla si nechat nabarvit vlasy od profesionálního kadeřníka Majeho. Na nejvyšším bodě trasy stál malířský ateliér, ve kterém děti malovaly výhled do krajiny, nebo vybarvovaly omalovánky. Na jedenáctém stanovišti se pekla pizza a ochutnávaly dobroty. Na posledním stanovišti si děti vyzkoušely svou zručnost, když balancovaly s tácem plným pití. Každý malý účastník si z každého stanoviště odnesl malou drobnost na památku nebo něco na zub. Podle úsměvů na tváři si tento den užily nejen děti, ale i my, kteří jsme se na této báječné akci podíleli. Na závěr jsme si opekli výborné špekáčky, které jsme zapili výborným pivem a limonádou. Jsem moc ráda, že letos stálo počasí při nás a nechalo nás užít si tento den se vším všudy. Už teď můžu prozradit, že podobnou akci plánujeme i příští rok. V příštím vydání Kohoutka se dozvíte bližší informace.

V sobotu 31. srpna jsme se rozloučili s prázdninami při tradičním běhu vesnicí. Před samotným během jsme se dobře naladili při bubínkové show, kde si děti zahrály jak na bubínky, tak i jiné rytmické nástroje. Samotné představení si užili i maminky, tatínkové, babičky i dědečkové. Běh probíhal tradičně v 5 kategoriích, podle věku a pohlaví. I letos si zazávodili i některé odvážné maminky a šikovní tatínci. Pro všechny účastníky závodu byla připravena malá odměna a občerstvení v podobě nápoje a párku v rohlíku, který vystřídal tradiční špekáčky.

Do příprav Svatováclavských hodů jsme se letos opět zapojili tím, že jsme přichystali hodnotnou tombolu. Sešlo se nám celkem 65 cen, za které bych ráda poděkovala všem našim štědrým sponzorům. Vážíme si toho, že náš spolek každoročně podporujete a věnujete nám krásné ceny.

Závěrem bych vás ráda pozvala na následující akce. Pro děti připravujeme lampionový průvod s diskotékou, který proběhne 27.října. Nezapomněli jsme ani na tradiční košť Žen Ludslavice. Rádi bychom vás upozornili na změnu tématu. Místo těstovinových salátů proběhne ochutnávka ve dvou oddělených kategoriích a to slané pečivo a domácí likéry. A protože je to košť jubilejní - tedy 10.ročník, zavzpomínáme na naše nejlepší jídla a kdo se nejčastěji umísťoval na stupni vítězů získá cenu superstar Luclavického koště. Těšíme se na společné podzimní setkání u dobrého jídla a pití.

Lenka Křižanová

Myslivecký spolek

Vážení čtenáři, jménem mysliveckého spolku Ludslavice mi dovoluňte abych Vás mohl informovat o činnosti našeho mysliveckého spolku.

Září, říjen a nastupující podzim jsou dobou, kdy začíná intenzivní péče o zvěř v lesích. Koncem září začínají myslivci intenzivně přikrmovat spárkatou zvěř, a to zejména srnčí, jadrnými krmivy, aby si zvěř mohla vytvořit dostatečné tukové zásoby před nastávající zimou. Přikrmování vyžadují také bažanti formou zásypu nebo zajíci, kterým předkládáme dužnaté krmivo, v našem případě řepu, zejména v lokalitách kde je nedostatek přirozené potravy. V tomto období dozrávají jeřabiny, kaštiny a žaludy a jejich sběrem můžeme mysliveckým spolkům pomoci zajistit dostatečné zásoby těchto kvalitních krmiv pro lesní zvěř. Za což velice děkuji dětem ze základní školy. Kaštanů máme na celou zimu. Zároveň myslivci provádí lov kachen, prasete divokého a v průběhu září a října by mělo být splněno minimálně 70 % plánu lovu holé srnčí zvěře. Plán lovu máme srnčí holé zvěře máme takřka splněn. Bohužel se do tohoto lovu zapojuje jen pár členů spolku.

Další větší akce které nás čekají jsou především zvěřinové hody a hlavní hon. Zvěřinové hody se konají 19. 10. a veškeré informace najdete na letáčcích které jste měli ve svých poštovních schránkách. Moc se těšíme na hojnou účast.

1.11. začíná hlavní lovecká sezona. Doba, kdy se začíná lovit na společných lovech drobná zvěř. Tady se ukáže jakým způsobem se uživatelé honiteb starají o honitbu a zvěř v ní. Pravdou je že už ani nejde o to nastřílet co největší počet zvěře, ale sejít se a v přátelském duchu si užít krásný den.

Děkuji za pozornost a budu se těšit na další vydání Kohoutka.

Za myslivecký spolek Karel Adamuška.

Klub seniorů

Měsíc září byl pro nás, seniory bohatý na různé akce. Nejprve beseda Klubu, poté setkání, tentokrát dříve narozených, pořádané Obecním zastupitelstvem, následně náš zájezd a v neposlední řadě Svatováclavské hody. Nápor na ducha, fyzickou a nakonec i na peněženku. Aktivní činnost Klubu se v předposledním čtvrtletí projevila až v měsíci září 2024. V klidu jsme prožili prázdninové měsíce na našich zahrádkách a částečně v pečování o naše vnoučata a v některých případech i o pravnoučata. Bylo to někdy fyzicky i psychicky náročné, ale současně potěšitelné.

V září jsme to částečně rozjeli. Začátkem tohoto měsíce jsme uspořádali besedu v tradičním složení i na tradičním místě. Bavili jsme se spolu o všem možném a jak jsem již dříve vzpomínal, připomněli jsme si i svátky některých z nás. Informoval jsem přítomné o připravovaném zájezdu, který byl plánován na konec září. Současně jsem již po několikáté seznámil členy s připravovaným vydáním Almanachu, který se bude zabývat nejen 8letou historií Klubu a představením fotogalerie zážitků členů klubu a sympatizantů od založení Klubu až do současnosti. Vydání tohoto Almanachu připravujeme na říjen 2024. Sousedskou besedu jsme zakončili tradiční ochutnávkou dobrého občerstvení připraveného panem Martinem Čerým.

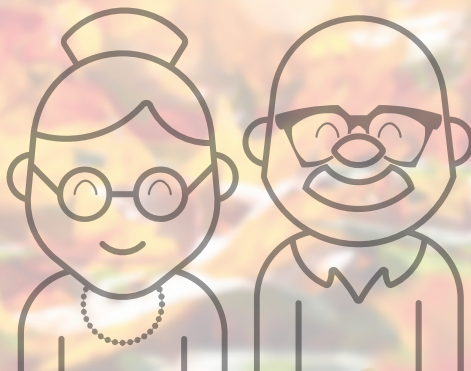
Před Svatováclavskými hody jsme se tedy vydali na poslední letošní zájezd. I když jsme předpokládali vyšší počet účastníků, nakonec jsme se zastavili u čísla 28. Předpoklady někdy zkrátka nevycházejí. Rozjeli jsme se do Šternberku. Navštívili jsme místní hrad a měli možnost shlédnout různé stavební slohy, které se do dlouhodobé historie hradu promítly. Při prohlídce hradu jsme měli možnost si prověřit i své fyzické síly. Hrad na kopci a těch schodů do něho!! Bylo to opravdu náročné. Dolů z hradu to bylo již snazší a rychlejší. Na závěr návštěvy Šternberku jsme si prohlédli město a společně poobědvali v restauraci Knorr.

Ze Šternberku jsme se vydali na návštěvu bývalého vojenského bunkru do Přáslavic u Olomouce, bývalého legendárního vojenského prostoru. Samotná prohlídka bunkru byla opět zkouška fyzické odolnosti účastníků zájezdu. Bunkr má 4 poschodí a spoustu dlouhých podzemních chodeb. Ne všichni se to odvážili zvládnout. Z vnitřního vybavení bunkru nezůstalo téměř nic, ale prohlídka byla zajímavá především svým podrobným komentářem. Dozvěděli jsme se, že bunkr byl důležitým informačním a spojovacím vojenským centrem bývalého vojenského uskupení bývalých socialistických států – Varšavské smlouvy. Bunkr měl přímé telefonické a telegrafické (dálnopisné) spojení do všech hlavních vojenských štábů v Moskvě, Varšavě, Berlíně, Budapešti, Sofii, Bukurešti a samozřejmě i Prahy. To vše prostřednictvím kilometrů spojovacích kabelů. Činnost Varšavské smlouvy byla ukončena i zásluhou našeho prezidenta V. Havla na počátku 90sátých let minulého století s tím, že teď již budeme žít v míru. Následně byla zrušena i povinná vojenská služba. Co k tomu dodat?!

Jak jsem již uvedl výše, na konec října (sobota 26) plánujeme uskutečnit besedu členů na tradičním místě a za tradičních podmínek. Do konce roku (v prosinci) pak ještě plánujeme besedu jako rozloučení se starým rokem.

Na závěr tradičně. Klub seniorů je otevřeným spolkem, jehož členy mohou být všichni, kdo projeví zájem o činnost klubu a chtějí se do této činnosti zapojit.

Kojecký Radovan
předseda Klubu

Open air Ludslavice

4. ročník šachového turnaje na sportovním Areále je již minulostí. V sobotu 7. září se utkalo celkem 90 šachistů z celé České republiky a jednoho hráče z Polska. Jsem velmi rád, že startovní pole bylo z třetiny obsazeno velmi mladými hráči a mohli tak na chvíli odložit svá mobilní zařízení a provětrat své mozkové závity na 64 polích. Nakonec však z těchto mladých hráčů zůstane hrát jen velmi malé promile, ale to je asi problém každého sportu. Ano, šachy jsou sport a někdy je to opravdu makačka vymyslet jak obelstít svého soupeře. Je prokázáno, že se dá u partie i pěkně zhubnout, takže holky šachy povinně!). A nyní již k samotnému průběhu turnaje. Jelikož se turnaj odehrává venku pod pergolou, asi nejdůležitějším faktorem je počasí, které nám opět, již po čtvrté, vyšlo na výbornou a za to moc děkujeme nahoru. Sluníčko svítilo, já jsem se i trochu opálil a někdy i zapotil za šachovnicí!). Celý turnaj řídil velezkušený rozhodčí Josef Bednařík působící též v českém šachovém svazu a v kombinaci s ředitelem Miroslavem Benešem proběhl turnaj organizačně v nadstandardu. Vše fungovalo perfektně. Osobně jezdím i na jiné turnaje, ale tady u nás v Ludslavicích musím smeknout pomyslný klobouk. Šachové partie se hrály tempem 2x10 min + 5 sekund za každý provedený tah na 9 kol. Pro méně zkušené čtenáře královské hry mohla tedy celá partie trvat asi 25 min. 1. kolo začalo v 9:45 hod ráno po 5. kole byl na pořadu oběd a tady si musím přihrát polívčičku i já, i když byl na oběd řízek s bramborovým salátem. Dle oslovených všem chutnalo. Po obědě se dohráli zbylé čtyři kola po kterých vzešlo i celkové pořadí. Vítězem „očekávaným“ se stal jediný velmistr ve startovním poli Vlastimil Babula. Vlasta je bývalý reprezentant České republiky a turnaj vyhrál systémem start-cíl. Na 2. místě se umístil Vlastimil Babula jr. tedy syn má výborného učitele a určitě patří mezi šachové naděje. Na 3. místě skončila ještě větší naděje vicemistr Evropy do 14-ti let Delgerdalai Bayarjavkhlan ze Starého Města. To jsou stupně vítězů a „Ludslavjáky“ bude jistě zajímat 8. místo Jakuba Mařáka a 9. místo autora tohoto článku Aleše Sojky. Ludslavice jsme reprezentovali myslím velice slušně a první desítka se jistě počítá. Na závěr mého příspěvku bych chtěl poděkovat všem účastníkům našeho turnaje za bezproblémový průběh, nikdo se nehádal a nerval:)

Aleš Sojka
Šachu zdar!

Svatováclavské Hody

Letošní Svatováclavské hody v Ludslavicích připadly na neděli 29. září. Davy, nejen místních, občanů se v ranních hodinách shromáždily před obecním úřadem. Krojovaní, nekrojovaní, myslivci, hasiči, děti, dospělí a v neposlední řadě členové dechového orchestru Hanačka. Všichni připraveni vstříc tomuto slavnostnímu dni. Počasí chladné, ale obloha jen s bílými mráčky bez náznaku případného deště. Pojídaly se koláčky a degustovala obecní pálenka. Něco málo po 9. hodině jsme se slavnostním průvodem obcí přesunuli ke kostelu sv. Václava, kde nás již očekával pan farář, kapacita kostela byla naplněna a započala se mše. Po skončení mše bylo na řadě vystoupení Ludslavicích krojovaných dětí, které si, jako vždy a za což jsme velice rádi, vzala na starosti paní učitelka místní základní školy, paní Barbora Kojecká a nápomocná jí byla také děvčata Hradilova, za což všem patří velké díky! Podařilo se jim překrásně ztvárnit pásmo lidových tanců. Zazněly písně jako Červený šáteček, Kalamajka nebo také Beskyde, Beskyde. Pohled na toto vystoupení byl lahodící oku i duši a pevně věřím, že všechny zúčastněné děti a jejich „trenérky“ si jej řádně užily. Bylo odměněno bouřlivým potleskem.

Všichni zúčastnění se poté opět shromáždili do řad a pokračovali průvodem na sportovní areál. Pan starosta všem poděkoval a předal drobné odměny účinkujícím dětem a paním cvičitelkám. Poté se většina z nás rozeběhla do svých domovů na slavnostní oběd.

Po obědě a poledním odpočinku nás čekalo hodové odpoledne. Ženy Ludslavice měly připravenou tombolu, pro děti byl nachystán skákací hrad, obcí se proháněl vláček Pacifik, malí i velcí fotbalisté byli připraveni na zápasy, které je čekaly. Chvilí po zahájení hodového odpoledne pro nás bylo připraveno další dětské taneční vystoupení. Tentokrát z jiného žánru, ale dovolím si říci, že i tak tradiční, protože už naše babičky ale i dědečci jezdili na Vsesokolské slety. Mě bylo ctí se také jednoho kdysi zúčastnit 😊. Tentokrát se tedy jednalo o sletovou skladbu

Mravenci, kterou v loňském roce nacvičily děti z mateřské školy pod vedením paní ředitelky Marty Nesrstové a paní učitelky Moniky Dlhopolčkové. Vzhledem k tomu, že většina těchto dětí již letos navštěvuje školu základní, musíme také zmínit a vyzdvihnout krásnou souhru těchto školských zařízení při nácvičku nebo spíše „osvěžení“ této skladby v letošním školním roce. Všem, kteří se na nácvičku podíleli a také rodičům dětí, kteří je na tento slavný den dopravili a nachystali, patří obrovské „děkujeme“. Děti měly krásné tematické kostýmy

a paní ředitelce a učitelce se nácvik skladby vydařil na jedničku s hvězdičkou. Na všechny vystupující čekala drobná odměna.

V provozu byla také udírna s dobrotami, popcorn a „na čepu“ byl výborný svařák, adekvátní k povětrnostním podmínkám toho dne. Ani toto chladnější počasí však nikoho neodradilo a za doprovodu dechového orchestru Hanačka, který nás doprovázel celý den, se pilo, jedlo, tancovalo a zpívalo až do večerních hodin.

Všechny nás nesmírně těší taková hojná účast a příště se budeme těšit zase!

Kristýna Pálková

Posezení s dříve narozenými

Dne 17. 9. 2024 uspořádal obecní úřad na sportovním areále již tradiční Besedu s dříve narozenými.

S panem starostou jsme osobně roznesli 121 pozvánek a 68 občanů nám účast potvrdilo. Jsme velice rádi a moc nás těší, že je pravidelné posezení s dříve narozenými velmi oblíbené a tito občané projevují o tuto besedu velký zájem.

Po slavnostním přivítání a zahájení jsme, jako tradičně, vzpomněli na ty, kteří nás letos opustili a uctili jsme jejich památku minutou ticha. Poté jsme přešli k blahopřání letošním jubilantům, kde každý jubilant dostal od obecního úřadu, z rukou pana starosty, dárkový balíček a dámy navíc i krásnou kytičku. Následovala skvělá večere, kterou nám opět připravili manželé Sojkovi. Během večere hrála k poslechu cimbálová muzika Valašský výběr z Valašského Meziříčí, která se všem velice líbila. Protože k cimbálu patřilo vždy víno, připravili jsme si pro všechny dříve narozené malý dárek - každá z přítomných dam dostala od obecního úřadu dárkovou láhev kvalitního vína a pánové Pivní speciál ze Záhlinic.

Do programu v loňském roce jsme nově zařadili hru bingo a byli jsme zvědaví, jaké bude mít ohlasy. Protože se všem líbila a mnozí se ptali, zda bude tato hra i letos, udělalo nám to velkou radost a rádi jsme tedy tuto hru zařadili i do letošního programu. Bingo je společenská hra známá po celé Evropě, ale velkou oblibu si získala i v Americe, kde ji často hrají rodiny s dětmi či senioři, protože napomáhá cvičit pozornost, rozvíjet myšlení, ale především je to společenská hra, u které lidé společně komunikují a baví se. Bingo můžeme hrát pro radost, nebo také o peníze. Často se hraje i v kostelech a část vybraných peněz jde na charitu nebo potřeby farnosti.

Opět se všichni skvěle bavili a hru si náramně užili – zažili jsme spoustu humoru, napětí a adrenalinu. V osudí bylo celkem 75 čísel, soutěžící měli kartu s 24-mi náhodnými čísly, takže vítěz této hry mohl být znám již po vytažení 24. čísla osudí.

Protože je ale Bingo hra čísel a matematika je mocná věda, stalo se, že napětí bylo až téměř do konce. Bylo již vytaženo 71 čísel a v osudí nám zůstávaly 4 míčky – tedy 4 poslední čísla – a stále nic – žádný výherce. Napětí bylo neskutečné a atmosféra by se dala krájet - pan starosta vytáhl další číslo a - najednou se ozvalo: „Bingo!!“ Paní Anežka Nováková označila všechna čísla na své kartě a stala se tak letošní vítězkou Binga. Odnesla si tak hlavní cenu, a to dárkový koš, který věnoval Obecní úřad Ludslavice – Gratulujeme!! Abychom ostatní soutěžící udrželi stále v napětí a dali jim možnost získat i další ceny, pokračovali jsme tažením ještě dalšího čísla - a to už se výkřiky „Bingo!!“ ozývaly snad ze všech stran. Dalších 11 soutěžících si tedy odneslo ceny, a to dárkový balíček, který obsahoval hrnek s motivem obce Ludslavice, čaj a něco „na zub“. Jsme velice rádi, že si tato hra našla své příznivce i u nás v Ludslavicích a stále si ji žádáte, a proto ji budeme pravidelně zařazovat na tato setkání. 😊

Poté se zaplnil taneční parket – to už začala hrát cimbálová muzika nejen k poslechu, ale i k tanci. Slyšet jsme mohli spoustu známých písní, a tak nezůstalo jen u tance, ale začali jsme společně s cimbálovou muzikou i zpívat. Bylo to opět příjemné odpoledne a než jsme se nadáli, byl večer. V pozdních hodinách jsme se s dobrým pocitem a s úsměvem na rtech vydali domů.

Tímto bych opět chtěla, tak jako v loňském roce, poděkovat zastupitelům za spolupráci, všem účinkujícím, manželům Sojkovým za výborné občerstvení a krásnou výzdobu prostor a všem dříve narozeným za účast. Budeme se těšit opět za rok!

Zuzana Kozáčková

Kulturní, zájmové a společenské akce

Když Ludslavice tančí

Svatováclavské hody v Ludslavicích jsou pravidelně doprovázeny vystoupením krojovaných dětí pod vedením Báry Kojecké, kde si pro nás vždy připraví krásná taneční vystoupení. Díky nim mají Svatojáclavské hody své specifické kouzlo. Jsme velice rádi, že se nám společně daří tyto krásné tradice udržovat a vzájemnou spoluprací vytvářet kulturní dění v obci.

Jedna z dalších významných akcí, která nás čeká v příštím roce, je 750 let výročí založení obce Ludslavice, která proběhne 14. 6. 2025 na sportovním areále. Při přípravě doprovodného programu tohoto svátečního dne vznikl nápad, do tohoto tanečního vystoupení zapojit nejen děti, ale i dospělé.

Barča Kojecká se toho ochotně ujala, za což jsme velice rádi. Návrhem nacvičit Hanáckou Besedu, kde všichni, kteří mají zájem se něco nového naučit a nebojí se výzev, se v krásných hanáckých krojích s tanečním vystoupením předvedou na této významné akci, se zrodil již před rokem, kdy si Bára a pan starosta nezávazně odsouhlasili, že do oslav naší krásné obce zapojí co nejvíce občanů. Tanec všechny spojuje a proto Hanácká Beseda byla jasnou a první volbou.

Oslovili jsme tedy občany a příznivce Ludslavic 😊 a akce „Taneční“ mohla vypuknout.

Každé pondělí od 18.30 probíhá v sále v Kurovicích nacvičování a k našemu velkému překvapení se nacvičování této Hanácké Besedy pravidelně účastní 21 tanečních párů!! 😊 Jen pro zajímavost – nejmladšímu tanečníku je 7 let a nejstaršímu 63. Je skvělé, že tato aktivita zajímá a baví všechny věkové skupiny.

Děkujeme naši šikovné trenérce Barči za její trpělivost a za to, že obětuje svůj volný čas pro tuto dobrou věc . Čeká nás ještě spousta práce a nacvičování, ale věříme, že příští rok vás společně překvapíme a budeme se vám moci předvést v plné parádě.

Pokud by měl někdo chuť se k nám přidat, budeme moc rádi...

Zuzana Kozáčková

I já bych chtěla touto cestou velmi poděkovat všem tanečnickům. Při první schůzce jsem trošku popadala paniku, jestli vůbec někdo bude mít o takovou akci zájem. Přece jenom, každý z nás má v sobě trošku té nejistoty, strachu či studu. Na první taneční zkoušku nás přesto dorazilo dost a s radostí jsme se pustili do nácviku.

Hned po první zkoušce jsme uznali, že to zvládneme a zkouška je zároveň i takový pohybový trénink (někteří dodali, že i nějaké to kilečko shodí 😊). Jaké bylo pro mě překvapení, že hned na druhé zkoušce se nás sešlo už o několik párů více. Spokojenost na tvářích a z naučených kroků je na zúčastněných znát a mě to opravdu hřeje u srdíčka.

Vím, že máme ještě dlouhou cestu v nácviku před sebou, přesto už teď jsem si jistá, že společně to zvládneme. Každé pondělí prožijeme taneční souznění a výsledek bude opravdu nádherný. Přeci jen, tolik místních v krojích bude srdečné a krásné. Pokud by ještě někdo projevil zájem, budeme rádi za Vaši účast.

Na závěr chci poděkovat Helči Kojecké, která mi je nápomocna při koordinaci tanečnicků. Společně jsme Hanáckou Besedu tancovaly před několika lety v našich rodných Mysločovicích a tak jsme rády, že i u nás v Ludslavicích máme tolik šikovných a tancem nadchnutých spoluobčanů.

Barča Kojecká

LUDSLÁVEK

nová rubrika, nejen pro děti

Milé děti,

jak jsme vám v minulém vydání Kohoutka slíbili, vydali jsme se na kopec Věrák opět navštívit Ludslávka zjistit, jak se má a zda mu něco nechybí. Ludslávek už se před námi neschovával, stal se našim kamarádem a už se nás nebál. Ba naopak – z dálky na nás mával a volal „Ahóóój kamarádi!“ Měl velkou radost, že nás zase vidí. Posadil se s námi na lavičku u ohniště a my jsme se těšili, o čem si budeme povídat tentokrát. Ale bylo vidět, že je vystrašený, že se něčeho bojí 😞. Pověděli jsme mu, ať nemá strach a klidně se nám svěří, že mu rádi pomůžeme – kamarádi si přece pomáhají.

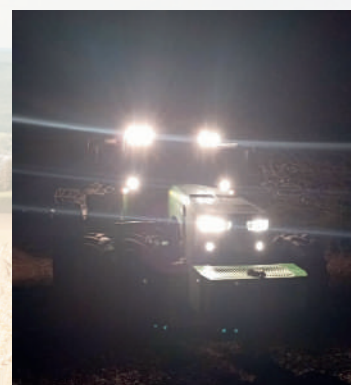
A tak nám Ludslávek začal vyprávět:

„Jako každé odpoledne, seděl jsem na lavičce u Věráku a z kopce jsem pozoroval krásné Ludslavice. Jak jsem byl zamyšlený, neuvědomil jsem si, že už je večer a rychle se setmělo. Povídám si, ježda to už je tma, rychle se musím jít uložit ke spánku, ale doufám, že do své postýlky potmě trefím! 😞

Než jsem stihl z lavičky seskočit, najednou jsem uslyšel nějaké hlasité zvuky – znělo to, jako funění a dupání. V tom se přede mnou objevilo několik obrovských očí, které se ke mě stále více a více přibližovaly. Čím byly blíže, tím více mě oslňovaly, až jsem vůbec nic neviděl. Děsivý zvuk stále zesiloval, oči jsem měl oslepené, a tak jsem se přikrčil za lavičkou a strachy jsem se trásl jako osika-pomóóc, řítil se na mě nějaká obrovská příšera! 😞. Příšera se přede mnou otočila a najednou se vydala zpátky z kopce dolů. To už jsem její děsivé oči neviděl ale pořád jsem slyšel ty strašidelné zvuky, které se už naštěstí vzdalovaly. Rychle jsem utíkal do svého domečku, kde jsem se schoval a strachy jsem nemohl ani usnout. Nevím, co to bylo za příšeru, ale určitě že je to ta, která se tady na poli občas objevuje. Bude určitě moc hladová, protože jsem nedávno viděl, jak během jednoho dne, spolu s dalšími příšerami, zbaštila z pole za školou všechnu kukuřici!! Co když sní i mě?“ Bál se Ludslávek.

Nevěděli jsme, o jakém strašidle to mluví, až po chvíli nám to došlo! Vždyť to není příšera ale traktor!

Martin Luža začal Ludslávka utěšovat a vysvětlovat mu, že se nemusí bát, že to jsou zemědělské stroje, které lidem ulehčují těžkou práci na poli. Jsou to traktory, kombajny nebo třeba řezačky. Tyto stroje nejen obdělávají půdu tak, aby zde vyrostly plodiny, které budou lidem (ale i zvířatům) sloužit k obživě, ale také pomáhají zemědělcům všechnu tuto úrodu sklízet. Ludslávek byl překvapen – o takových strojích nikdy neslyšel a povídá: „Tam, kde jsem žil kdysi dávno já, lidé obdělávali svá pole koňmi, trávu sekli kosou, seno odváželi na žebřinových vozech, které táhly krávy“.

Začaly ho dnešní moderní zemědělské stroje, a vše ostatní zajímat, a tak jsme ho vzali do firmy Doubrava v Zahnašovicích, kde mu pan Josef Luža začal vše vysvětlovat.

„Naše zemědělské stroje obhospodařují 1300 hektarů půdy, což je plocha velká asi jako 2 tisíce fotbalových hřišť v Ludslavicích. Na těchto polích se pěstuje např. kukuřice, která se používá pro krmení zvířat, nebo si ji pak zpracovanou můžeme koupit v obchodě, dále se zde pěstuje ječmen, který se používá jako krmení pro prasátka, nebo se z něj také vyrábí pivo 😊 Na polích okolo Ludslavic můžeme vidět i pšenici, která se vozí do mlýna a tam se z ní mele mouka, ze které si upečeme třeba voňavý chléb, nebo rohlíky. Do mlýna se vozí cca 1000 tun této potravinářské pšenice a z mouky se pak vyrobí až 25 miliónů rohlíků! Nebo se pšenice také používá jako krmení pro prasátka a kravičky.

Dále zde pak můžeme vidět vojtěšku, která se také používá jako krmení pro kravičky nebo třeba řepu cukrovku, která se vozí do cukrovaru do Hrušovan, kde se z ní vyrábí cukr“. Ludslávek bedlivě poslouchal, vše jej velice zajímalo a neustále se na něco vyptával. Ptal se také, kde všechny ty kravičky a prasátka jsou, že je tu ještě neviděl.

„Prasátka jsou na farmě v Zahnašovicích, kde je jich okolo 5 tisíc a kravičky jsou na farmě v Ludslavicích, kde je jich okolo 1 tisíc kusů“. Ludslávek se podívoval, že když krávy dnes nejsou využívány na tahání vozů, k čemu tedy jsou. Pan Luža mu vysvětlil, že krávy nám dávají mléko. Na farmě v Ludslavicích se ročně vyprodukuje až 5 milionů litrů mléka, které se vozí do mlékárny v Bystřici pod Hostýnem, kde se z něj vyrábí třeba jogurty, sýry nebo pomazánkové máslo, které si děti i dospělí rádi dávají třeba na svačinku.

Tyto krávy se také pravidelně – už více jak 20 let - účastní Zemědělské výstavy v Kotojedech u Kroměříže. Hodnotí se zde, jakou má kravička stavbu těla, nohy, jak je urostlá – prostě jak vypadá. Z nich se vybere ta nejkrásnější, prostě MISS mezi kravičkami 😊, a ta pak dostane ocenění Šampiónka výstavy. Kravičky z Ludslavic se pravidelně umísťují na předních příčkách, nejvyšší ocenění Šampiónka výstavy získaly dokonce 3x po sobě, takže je vidět, že se zde mají dobře a je o ně dobře postaráno.

Pan Luža mu také vysvětlil, že práce na poli nekončí sklizením plodin. O pole se po sklizni musí zemědělci vždy dobře postarat, aby bylo úrodné pro další roky. Začne se tedy (na podzim po sklizni) hnojením, kdy se hnůj od kraviček zaveze na pole a následně zemědělskými stroji zapraví do půdy, aby měla živiny. Pole se pak musí na zimu zorat pluhem, aby si půda pořádně odpočinula a byla připravená na jarní setí.

Na jaře, hned jak počasí dovolí, se začne se setím ječmene, kukuřice, řepy cukrovky atd...které se pak v létě a na podzim opět sklízí.

Na konci žní (sklizeně obilí) zemědělci uspořádají Dožínky, které jsou svátkem sklizně. Pro naše předky byly žně velice důležité, protože představovaly základ obživy, představovaly ale i neskutečnou dřinu. Někdy nebyla dobrá úroda, jindy zase ano. Jakmile bylo všechno obilí z pole sklizeno a uloženo, bylo zapotřebí uzavřít a pořádně oslavit sklizeň daného roku, aby pak po zimě mohlo všechno začít nanovo. Oslava spojená se sklizní na konci léta se nazývala dožínky a byla spojená nejen s odměnou a poděkováním za tvrdou práci a dobrou úrodu, ale i radovánkami, tancem, hudbou, jídlem a pitím i přáním, aby příští rok úroda zase nezklamala. K dožínkám patřily i dožínkové věnce, ty měly údajně svou magickou moc. Jednalo se o klasy obilí spletené do věnce a hezky ozdobeny stužkami či květinami. Věnce se začínaly plést už týden před dožínkami. Dožínkový věnec byl magickým symbolem hojnosti, slunce, plodnosti, radosti a bohaté úrody. Věřilo se, že je zárukou bohaté úrody na příští rok, proto se v domě uchovával a opatroval jako oko v hlavě.

Ludslávek byl povídáním o žních a Dožínkách nadšený a mrzelo ho, že nikdy Dožínky neviděl. Proto jsme mu slíbili, že ho příští rok na jedny takové do Zahnašovic vezmeme.

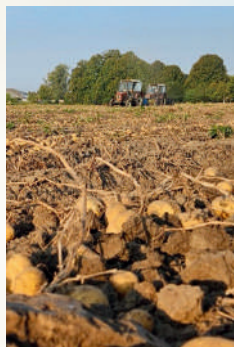
Protože je Ludslávek zvědavý a stále mu ležela v hlavě ta příšera s velkýma očima, co ho včera večer vyděsila, vzal ho Martin Luža s sebou na pole, aby mu ukázal, že traktorů a zemědělských strojů se bát nemusí, že jsou pro zemědělce velkými pomocníky, bez kterých by tak velké množství půdy jen těžko zvládli obdělávat. Několik týdnů spolu jezdili na různá pole a Martin mu ukazoval, jak tyto zemědělské stroje pracují, co se všechno na poli pěstuje, kdy se co sklízí apod.

Ludslávek byl nadšený. Stroje si, jako snad každý kluk, velice oblíbil – v některých traktorech se povozil, některé si zkusil i řídit. Mohl se podívat a vyzkoušet si, jak se diskuje či podrývá (příprava půdy před setím), jak se sklízí kukuřice, jak se vyorávají brambory či jak se seje žito a pšenice.

Ludslávek byl plný dojmů, nových zážitků a byl šťastný. 😊 Viděl ale i to, jak je práce v zemědělství náročná, těžká a jak je závislá na počasí. Vše má totiž svůj řád – kdy se má co zaset, kdy sklídit. Pokud například dlouho prší a nedá se pracovat na poli, musí se hned, jak se počasí umoudří, tyto práce rychle dodělat. Proto pak můžeme vidět, jak v noci na poli svítí zemědělské stroje, které se snaží dohnat zameškaný čas.

Zemědělství na venkov patří – krásně obhospodařovaná políčka, zemědělské stroje a zvířátka. Spolu s kulturními tradicemi, tvoří významnou součást venkovského života.

Budeme rádi, milé děti, když nám nakreslíte a donesete (či pošlete) na obecní úřad nějaký obrázek na téma zemědělství – může to být např. traktor, nějaké zvířátko, nebo plodiny, co se pěstují na poli nebo třeba u vás doma na zahrádce, prostě cokoliv, co vás s tímto tématem napadne.

My vás na obecním úřadě za vaše obrázky rádi odměníme malým dárkem.

V příštím vydání Kohoutka vám povíme další z příběhů skřítky Ludslávka, pro který si za ním opět půjdeme na Věrák.

Těšíme se příště!
Zuzana Kozáčková

Milé děti,

v minulém vydání Kohoutka jsme vám představili našeho nového kamaráda Ludslávka, kterého jsme s panem starostou a Martinem Lužou vysvobodili z odpadkové pasti, a tak jsme si získali jeho důvěru a sprátelil se s námi. Ludslávek nám vyprávěl, jak je smutný z toho, že někteří lidé odhazují odpadky do přírody a tím ji ničí. Rozhodli jsme se tedy, že mu ukážeme, že nám na přírodě záleží a že bychom chtěli, aby byl u nás spokojený a v Ludslavicích se mu líbilo. Děti z Ludslavic, kteří si s rodiči vydání Ludslavickeho Kohoutka přečetly, už Ludslávka znají, ale děti z okolních obcí o něm nikdy neslyšely, a tak jsme se s panem starostou vydali, do naší mateřské a základní školy, Ludslávka představit i „přespolním“ dětem a povědět jim jeho příběh.

Všechny děti příběh moc zaujal a bylo vidět, že si skřítka Ludslávka oblíbili. S dětmi jsme si hodně povídali a společně jsme se i zasmáli. Byli jsme mile překvapeni, že děti ví jak a proč se třídí odpad, což nám názorně i ukázaly a je vidět, že se s tříděním odpadu už setkaly ať už doma, či ve školce nebo škole. Spoustu dětí nám také povídalo, jak doma s rodiči třídí odpad nebo kam ho ve školce či ve škole ukládají. Udělalo nám to velkou radost, že třídění je dnes (nejen v domácnostech ale i ve školských zařízeních) už téměř samozřejmostí.

Pan starosta dětem do školky a školy přinesl za odměnu zajímavé a naučné hry, které věnovala společnost EKO-KOM a.s., kde si děti můžou vymalovat obrázky, plnit různé úkoly či poskládat papírové kontejnery na třídění odpadu.

Děti nám také na obecní úřad donesly či zaslaly fotografie, jak třídí odpad. Udělalo nám to ohromnou radost, když jsme viděli to velké množství fotografií dětí – bylo jich 35 a s jakým nadšením a úsměvem na rtech třídí odpad. Za odměnu proto dostali od pana starosty malého plyšového Ludslávka. Všechny fotografie těchto šikovných dětí jsme vzali a zanesli jsme je Ludslávkovi na Věrák ukázat, aby věděl, jaké máme u nás úžasné děti. No ten byl překvapený!!

Poskakoval, pobíhal, dělal kotrmelce a smál se u toho – prostě takovou mu to udělalo radost, když viděl, kolik dětí třídí odpad a kolik fotografií jsme mu přinesli! Rozhodl se, že přesně tady – u nás v Ludslavicích – chce s námi společně žít a už se od nás nikam stěhovat nebude. Tady bude navždy jeho domov 😊.

Děkujeme rodičům za to, jak své děti učí třídít odpad a jdou jim příkladem, paní ředitelkám a učitelkám ve škole a ve školce za to, jak tuto činnost podporují a hlavně dětem, že jsou už v tak mladém věku zodpovědné, šikovné a mají o třídění zájem.

Zuzana Kozáčková

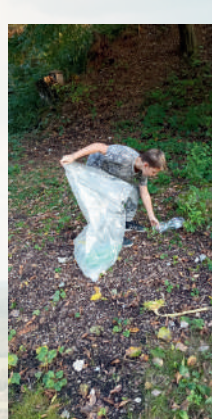
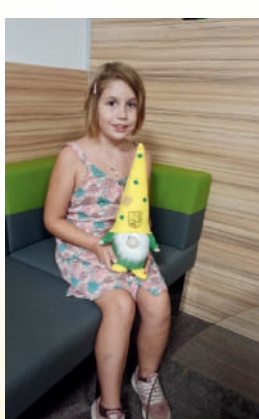
U nás v Ludslavicích

Malá víska uprostřed polí,
kde spokojeně žijeme,
z dálky kostelíček zvoní,
tu na mši se společně sejeme.

Na zahradě štěká pes,
kohout ten na dvoře kokrhá,
v dálce zvěře plný les
a v sadech si každý ovoce natrhá.

Na polích jezdí tu traktory
a bohatou úrodu sklízí,
děti jdou s úsměvem do školy,
jak nám se ta vesnička líbí!

Naše děti z Ludslavie,
 třídí odpad víc a víc.
 Žlutá, modrá, zelená,
 už více to znamená.
 Do zelené sklenice,
 do modré zas papírové krabice.
 Do žluté plasty dáváme,
 Ludslávceví máváme.

Příběhy ze šuplíčku vzpomínek

Tatínek a Lípa svobody

Můj tatínek velmi krásně zpíval a ke zpěvu vedl i mě a mého bratra Jiříka. Uměl také krásně povídat různé příběhy. Měli jsme hospodářství a celé dny jsme trávili prací. O to příjemnější a vzácnější byly potom společně prožité chvíle. Sedávali jsme společně pod lípou nebo na schodech, tatínek si nás posadil na klín a společně jsme zpívali nebo nám tatínek vyprávěl příběhy ze života.

Fascinoval mě příběh lípy, který mám stále v živé paměti, možná i proto, že tato lípa stále roste a kvete na našem dvoře.

Tatínek měl tři bratry - Josefa, Bohumila a Václava. Nastalo období 1. světové války a jak již tomu tak dříve bylo, přišel čas, kdy museli všichni muži narukovat a opustit tak své domovy. Tato povinnost je také neminula. Nikdo nemohl vědět ani tušit kdy a zda vůbec se z války vrátí domů. Přes veškeré překážky a strasti, kdy tatínek skončil v zajetí na Ukrajině a jeho bratr Bohumil byl ve válce zraněn, se jim všem přeci jen podařilo dostat zpět domů. Na počest šťastného shledání se rozhodli zasadit v naší zahradě dvě lípy, kterým říkaly „Lípy SVOBODY“.

O 21 let později, když nastalo období 2. světové války, obě tyto Lípy svobody na zahradě uschly. Když válka začala, bylo mi 12 let. Dodnes si pamatuji, jak na jejím konci, vojáci utíkali pryč přes naši obec. My jsem se tehdy, společně se dvěma sousedkami, které si k nám přiběhly pro azyl, před vojáky schovávaly u nás doma v komoře a čekaly jsme, co se bude dít. Vojáci rabovali náš dům, co šlo sebrali. Vyházeli všechny zásuvky a co hůř, otevírali také všechny dveře. S hrůzou jsem se přikrčila za sousedky, které v komoře vyčerpáním velmi tvrdě usnuly. Když vojáci dveře do komory rozrazili, mysleli si, že ženy v komoře asi již nežijí a mě si nevšimly. Měli dosti naspěch, protože byli na útěku, ale snažili se cestou alespoň něco „uloupit“.

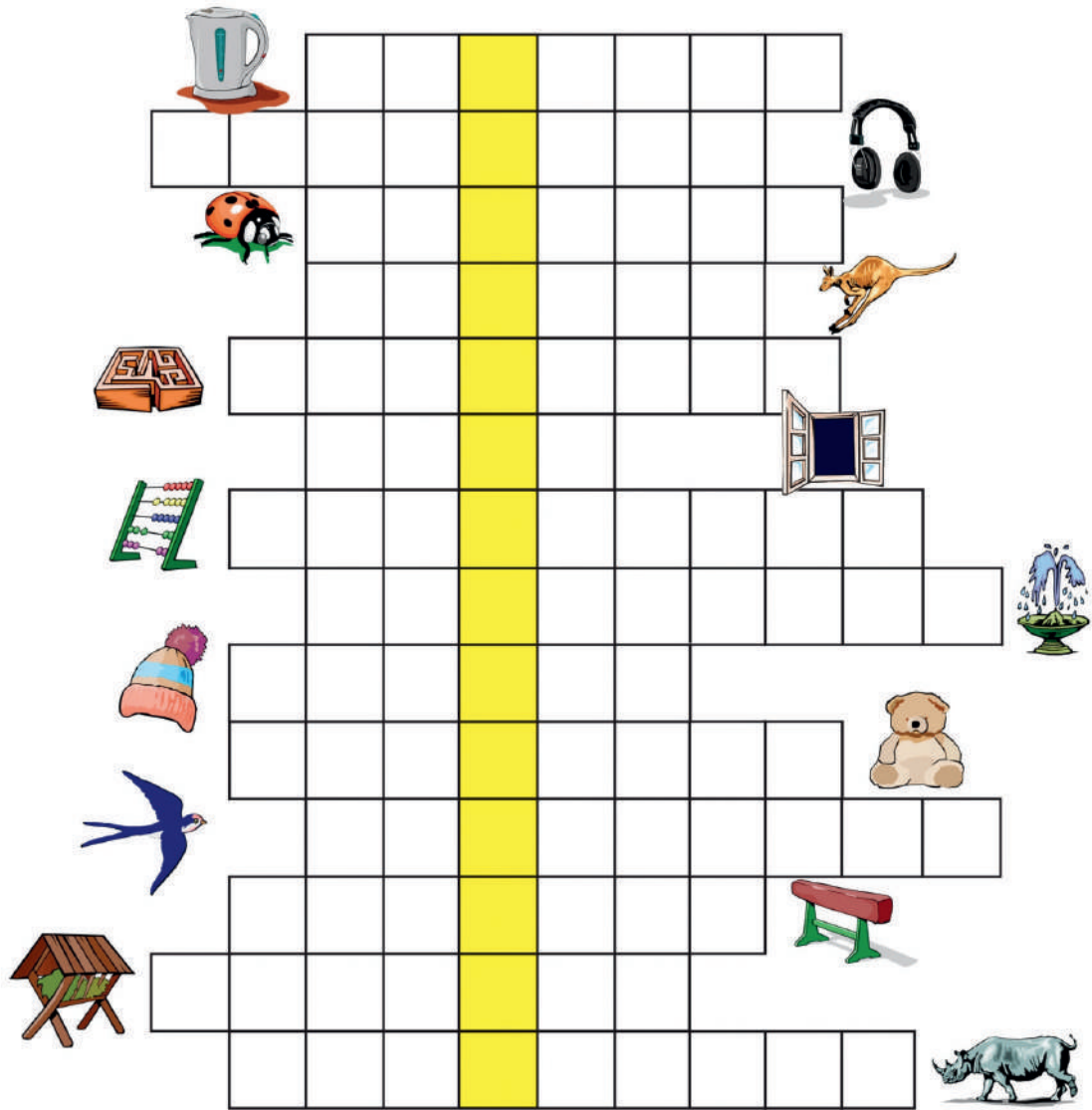
Co se týče zmiňovaných líp svobody, tatínek to s nimi „nevzdal“ a později (po 2. světové válce) nasadil lípu třetí se slovy: „Tato lípa nesmí uschnout nebo bude válka.“ Lípa je dodnes krásná a košatá a když kvete, tak voní po celé zahradě. Láká včely z dalekého okolí a celá potom jen hučí.

Miroslava Matušková

Zapojte se i vy se svými životními příběhy do nové rubriky Ludslavického Kohoutka. pokud máte v paměti zajímavý, veselý, záhadný, ale i smutný příběh a chcete se o něj podělit, přineste příspěvek na ou, pošlete na email ou@ludslavice.cz, vhodte do schránky ou nebo nám dejte vědět, a my s vámi článek sepíšeme. Na vaše příběhy se budeme těšit!

5	6	3	2		1	8		4
7	8		9	4			2	
9	2	4	3					6
	7	9			3			
		6		2				
8	5	2	6	9	7		3	1
2	1		7		9			5
3		7	1	6	5	9		
6	9	5		8	2	3		7

OSMISMĚRKA

P M E D N A T O A P
 A D K B Ě L K A R A
 H A K N Ě P S O U R
 U V R A N Í K Č Z K
 R K O P Y T O I E U
 T Č T Ž N O L B R R
 S A D A R H O V D A
 O N O S Ž I T L O V
 D O S T I H Y I S C

DREZURA, CSI, PARKUR, DOSTIHY, TANDEM,
 VOLTÍŽ, BĚLKA, BIČ, OSTRUHA, OHRADA,
 NOS, SPĚNKA, VRANÍK, KOPYTO, ČT, LONŽ

Evidenční č. MK ČR: E 22047
Vydavatel: Obec Ludslavice, Ludslavice 31,
768 52 Míškovice
Nevyžádané rukopisy a neotištěné příspěvky
nevracíme, ani se k nim nevyjadřujeme.
Za věcnou správnost článků odpovídají
autoři.

**Děkujeme všem, kteří přispěli svými články.
Příspěvky do dalšího čísla, prosím pošlete do 3. 1. 2025.**

Kristýna PÁLKOVÁ